

Tylko — Miranda

Tak niewiele potrzeba, żeby zdążyć ze wszystkim na czas i poukładać życie, jak bukiet barwnych kwiatów. Dzień wstaje promieniami słońca i zachęca, bierz mnie, to ja twój dar od losu.

Oczy śmieją się, serce podskakuje radośnie. Ten dzień jest dla ciebie. Wystarczy wstać i wyjść, żeby pławić się w cieple i zieleni, żeby chłonać piękne widoki, by dawać siebie ludziom, żeby brać od nich dobro, po prostu żyć i czerpać radość z każdej chwili.

Ale...

Jeszcze tylko trzeba wypić kawę, jeszcze tylko podlać kwiaty, jeszcze tylko chwilkę przysiąść i pomyśleć. Tylko jeden telefon, tylko chwila rozmowy, tylko jakiś kurz zetrzeć, tylko kotu dać mleka. I znowu kłębowisko myśli, i wciąż to tylko...

Tak jest każdego dnia. Zawsze na drodze staje jakieś "tylko" i przez to małe "tylko", czas ucieka, a ty wciąż nie możesz dotrzeć tam gdzie chcesz, kręcisz się w kółko zamiast iść prostą drogą, bo to natrętne "tylko" mąci porządek dnia i zabiera czas. Jedno "tylko" rodzi następne "tylko". Twoje życie staje się „tylko” życiem?

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Miranda, dodano 23.06.2011 20:41

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.